

IN ZIJN lezing 'Het MOT anders', die mr. Karel Frielink ter gelegenheid van het AJV-symposium 'Hoe MOT dat?' op 20 oktober jongstleden gehouden heeft en waarin hij in zijn inleiding aangaf kort door de bocht te gaan, vliegt hij mijns inziens niet één, maar verschillende keren uit die bocht.

Ten eerste moet hier worden opgemerkt dat met name advocaten (ook de Orde van Advocaten) sinds 2004 en daarna elk jaar, in verschillende vergaderingen en presentaties zijn benaderd voor hun mening over de wijziging van de Landsverordeningen MOT en LID. Als ik mij niet vergis, is de Orde van Advocaten toentertijd zelfs door de betreffende wetgevingscommissie voorgesteld toezichthouder te worden van deze beroepsgroep...

Zoals de heer Frielink stelt is het toepassingsbereik van de meldplicht voor onder anderen advocaten inderdaad beperkter dan men zou verwachten. Dit ligt aan het feit dat men er voor gekozen heeft slechts de door de Financial Action Task Force opgelegde verplichtingen in onze wet op te nemen. Ik stel de heer Frielink voor de betreffende wetgevingscommissie hierop attent te maken en voor te stellen de meldplicht voor advocaten onbeperkt uit te breiden.

Dan vervolgt de heer Frielink met enkele voorstellen voor wat betreft de objectieve en subjectieve indicatoren, die mij even deden opkijken; immers hier haalt de heer Frielink gewoon geldend recht aan...

Meldingen komen bij het MOT binnen op basis van een objectieve of een subjectieve indicator. De meldingen op basis van objectieve indicatoren (de wet geeft expliciet aan wanneer moet worden gemeld, zonder aanzien des persoons) hebben op het eerste gezicht niets met witwassen te maken. Onze ervaring is echter dat bij nader onderzoek en/of internationale verzoeken van buitenlandse meldpunten, deze ogenschijnlijk 'onschuldige' objectieve meldingen ook met witwassen te maken kunnen hebben. Voor wat betreft de subjectieve meldingen (gebaseerd op een subjectieve indicator), is het al geldend recht dat de advocaat op basis van zijn kennis van zijn klant, kennis van het bedrijf van de klant, zijn ervaring in de branche, et cetera een transactie dient te melden indien hij/zij een vermoeden van witwassen krijgt. Met andere woorden, in tegenstelling tot wat de heer Frielink zegt is de subjectieve indicator nu al tot 'verdachte transacties' beperkt.

Nadat de heer Frielink eerst voor een onbeperkte uitbreiding van de meldplicht voor advocaten heeft gepleit, pleit hij daarna onder verwijzing naar een advies van de Adviescommissie Strafrecht van de Nederlandse Orde van Advocaten, voor een beperking van die meldplicht in de gevallen waarin een advocaat tijdens zijn dienstverlening aan een klant transacties uit het verleden ontdekt, die ook ongebruikelijk zijn. De heer Frielink vindt dat deze transacties dan niet gemeld dienen te worden.

Verder doet de heer Frielink in zijn lezing voorkomen alsof zaken als de identificatie van de uiteindelijke belanghebbende en de vrijstellingen op de identificatieplicht voor onder andere instellingen die onder toezicht van de Centrale Bank staan, onderdeel zijn van zijn voorstel. Voornoemde zaken zijn echter ook reeds geldend recht.

Voor wat betreft de identificatie van een natuurlijk persoon, die in het buitenland woont of verblijft, ben ik het in principe eens met de heer Frielink dat deze flexibeler kan zijn, in die zin dat de dienstverlener niet altijd hoeft te wachten tot hij in het bezit is van een gewaarmerkt afschrift van een kopie van het identiteitsbewijs van de klant. Echter wat men moet beseffen is dat ook de buitenlandse advocaat zich in zijn land aan nagenoeg dezelfde identificatie-eisen dient te houden als bij ons van toepassing zijn. Indien zo'n klant, zoals Frielink's voorbeeld aangeeft, erop staat dat de betreffende transactie in een dag dient plaats te vinden, dient onze lokale advocaat hem dan, vooral gezien de kernwaarden die Frielink constant noemt en met name de integriteit, niet als klant aan te nemen.

Waar Frielink totaal uit de bocht vliegt is zijn voorstel om het toezicht op advocaten van Aruba, Curaçao, Bonaire, St. Maarten en de BES-eilanden door slechts één persoon te laten plaatsvinden, eventueel bijgestaan door een administratieve kracht. Met alle respect voor Frielink, maar ik vraag mij af of hij echt weet waar hij het over heeft. Het MOT- en LID-toezicht op alle advocaten van de zes eilanden door slechts één persoon? Het is goed dat de lezer van dit artikel mijn gezicht nu niet kan zien.

Tot slot wil ik benadrukken dat het MOT zeker geen tegenstander is van het toezicht op advocaten door henzelf of welke andere instantie dan ook. Echter zolang de huidige wet niet is gewijzigd zal het MOT het toezicht op deze groep blijven uitoefenen. Dit betekent dat het MOT dan ingevolge de wet, alle MOT- en LID-relevante dossiers van de advocaten zal kunnen inkijken.

Het MOT misschien wel anders, maar dan wel binnen de perken van de bestaande Curaçaose

wetten.

KENNETH V. DAMBRUCK, Hoofd MOT

Curaçao